

rer i Fjor, og de fik da denne stakkede Frist, for de havde nær maattet gennemføre det, men saa i Aar sagde de: Nu gøre vi det! (*P. T. Nielsen*: De ønskede det jo selv!). I Fjor var det ikke mig, der vilde have det.

Det glæder mig overordentlig, at denne Afbrydelse kom. Det er nemlig kommet mig for Øre, at den højtærede Finansminister har fremkaldt den Meddelelse, som har staaet i forskellige Blade, men som er ganske usandfærdig, at jeg i Fjor ubetinget skulde have krævet Gennemførelsen af højere Lønninger for Kancelliembedsmændene. Det glæder mig, at jeg ved denne ukloge Afbrydelse af det ærede Medlem kan faa Lejlighed til at berigtige dette. Det hænger nemlig saaledes sammen med denne Sag, at jeg i Fjor gentagne Gange udtrykkelig sagde, at jeg ønskede at gennemføre en forhøjet Lønning for Kancelliembedsmændene tilligemed en Reform af deres Arbejdsforhold, og ikke alene har jeg gentagne Gange udtalt det her i Tinget, men jeg har tillige skrevet det i den Betænkning, som blev afgiven angaaende Officerslønningernes Forhøjelse, og paa disse Steder kunne ærede Medlemmer gøre sig bekendte med Sagens sande Sammenhæng. Jeg maa i det hele give de Herrer det Raad: Tro ikke paa, hvad der staar i Deres Partis Aviser, for det er næsten altid galt, hvad der staar deri. Især naar der citeres noget, som jeg skal have sagt, kan man trygt gaa ud fra, at det er urigtigt, ligesom det Citat, som det ærede Medlem kom med forleden Dag fra Valgbogen.

Formanden: Det ærede Medlem kommer for langt bort fra de foreliggende Ændringsforslag paa Finansloven.

Zahle: Hvis den ærede Ordfører ikke havde omtalt denne Valgbog med de delte Sider, skulde jeg ikke have gjort det, og da den højtærede Formand ikke tillader mig at tale herom, skal jeg heller ikke gøre det. Citatet derfra var ogsaa falsk. (Afbrydelse). Man spaar saa godt, man kan, men man citerer falsk eller rigtigt. Det at spaa forkert er en ærlig Sag, naar man blot spaar saa godt, man kan.

Formanden: Det ærede Medlem ammodes om at holde sig til Sagen og ikke lade sig forstyrre af Afbrydelser.

Zahle: De forstyrre mig saamænd heller ikke. — Den højtærede Minister

for Kirke- og Undervisningsvæsenet opfordrede mig til at læse et Par Paragraffer i Skoleloven; jeg vilde da kunne finde, at der stod ogsaa Ordet „Lærerinder“. Jeg vil bede den ærede Minister, om han til Gengæld vil gøre mig den Tjeneste at gennemlæse kun en eneste Paragraf i Skoleloven og sige mig, om han kan finde Ordet „Lærerinder“ i den. Denne ene Paragraf er § 19; den handler baade om Lærere og Lærerinder, foreskriver Regler baade for Lærerne og for Lærerinderne; men desuagtet forekommer der i den kun Ordet „Lærer“, som altsaa omfatter i samme Grad Lærerinder som Lærere. Dette er et fuldgyldigt Bevis for, at man i Lovenes Sprogbrug kan bruge Ordet „Lærere“ som omfattende baade Lærere og Lærerinder, hvilket vi i god Overensstemmelse med denne Sprogbrug have tilladt os at gøre i det Ændringsforslag, vi nu have stillet; og saa længe den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet ikke har vist mig, i hvilken Paragraf udenfor § 19, der er en Regel om, hvorvidt 70aarige Lærerinder kunne kræve deres Afsked, og hvorvidt Kommunalbestyrelserne kunne kræve dem afskedigede, saa længe er den højtærede Minister nødt til at give mig Ret i, at den Regel i § 19, hvor der kun staar Lærer, er fælles for Lærer og Lærerinde, akkurat ligesom den Regel, vi søge at faa gennemført gennem vor Ændringsforslag, baade omfatter Lærere og Lærerinder.

Den ærede Ordfører sagde, at den højtærede Ministers Holdning i Finansudvalget ingenlunde havde været afvisende overfor det her foreliggende Forslag. Saa maa den højtærede Minister have svinget rundt i denne Sag, for der er jo ingen, der kan nægte, at den højtærede Ministers Holdning overfor dette Forslag i Dag er ganske afvisende, og dette Forslag er jo kun Udtryk for den Tanke, som var til Forhandling i Finansudvalget med Ministeren. For nogen Tid siden — jeg husker ikke, om det var i Mødet i Dag eller i Gaar, vistnok i Dag — tillagde den ærede Ordfører sig en stor Sejr over det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. Nu er den ene af to kæmpende Parter maaske neppe den rigtige til at bedømme, hvem der har sejret. Maaske kunde man ogsaa tænke sig, at man vilde finde det klædeligt ikke offentligt at indkassere en Sejr for sig selv, men hvis man mente at skulle roses for en Sejr, saa i alt Fald vente, til Rosen kom fra andre. I den Forbindelse talte den ærede Ordfører om den Bitter-